

Verdachte postpakketten

Sinds de aanslagen 11 september 2001 is er in de Verenigde Staten veel veranderd. De angst voor terrorisme - vroeger een vrijwel onbekend fenomeen in de VS - is allerlei aspecten van het openbare leven gaan beheersen. Ook de Amerikaanse posteries werden waakzamer: bombrieven en brieven met anthrax-poeder tussen de reguliere post worden als een reële mogelijkheid beschouwd. En al wordt er nauwelijks iets gevonden, de waarschuwingen aan postmedewerkers en aan het publiek blijven onverminderd van kracht.

Op een poster van de Amerikaanse posteries worden tips gegeven hoe men een verdachte brief of een verdacht pakket mogelijk kan herkennen:

- het afzenderadres ontbreekt
- de zending komt uit het buitenland
- er zijn teveel postzegels op geplakt
- de adressering is onjuist of onvolledig, en niet op naam maar op titel gesteld
- de adressering is onduidelijk geschreven
- het pakket heeft een vreemde vorm
- de zending is overdreven ingepakt met touw of plakband
- op de zending zitten olie- of poederresten of verkleuringen
- het pakket geeft een vreemde geur af

Ook wordt verteld wat men met verdachte post moet doen:

1. Er voorzichtig mee omgaan: niet schudden of gooien
2. De zending apart houden
3. Niet openen, ruiken, voelen of proeven
4. De politie waarschuwen

Onder op de poster staan specifieke aanwijzingen over hoe men moet handelen wanneer de gevaarlijke inhoud van een zending bekend is. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen zendingen met bommen, met radioactieve straling en met biologische of chemische stoffen.

Met dit soort waarschuwingen aan de muur wordt het er vast niet vrolijker op in de Amerikaans postkantoren!

Een soortgelijke waarschuwing werd ook aan klanten van de postzaken gestuurd, met als titel *"A Message from the Postmaster General"*. De *Postmaster General* kan beschouwd worden als de Amerikaanse Minister van Postzaken, dus zijn ondertekening gaf de waarschuwing extra gewicht.

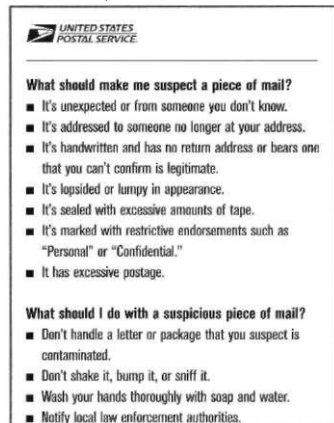
Als aandachtstreker staat op de kaart een afbeelding met de postzegel *"United We stand"* die bedoeld was om in de maanden na september 2001 het Amerikaanse saamhorigheidsgevoel te versterken. Op de achterzijde van de kaart staan twee vragen met antwoorden. De eerste luidt: "Wanneer moet ik me zorgen maken over een poststuk?", en wordt als volgt beantwoord:

- Als het onverwacht komt of afkomstig is van een onbekende
- Als het geadresseerd is aan iemand die niet meer op jouw adres woont
- Als het handgeschreven is en geen afzenderadres heeft, of een oncontroleerbaar afzenderadres
- Als het scheef of hobbelig is
- Als het dichtgeplakt is met overdreven veel plakband
- Als er termen op staan zoals "Persoonlijk" of "Vertrouwelijk"
- Als het overdreven gefrankeerd is

De tweede vraag op de kaart luidt: "wat moet ik met een verdacht poststuk doen?", met als antwoorden:

- Als je denkt dat het besmet is — niet aanraken
- Niet schudden, laten vallen of eraan ruiken
- Je handen grondig wassen met water en zeep
- De politie waarschuwen.

Het lijkt misschien overdreven, al die waarschuwingen. Zeker als je weet dat er in de VS dagelijks miljoenen en miljoenen poststukken verwerkt worden en dat er vrijwel nooit gevaarlijke zendingen aangetroffen worden. Maar de angst voor verdachte pakketten heeft de wereld in zijn greep, en ook in Nederland zijn we een stuk voorzichtiger geworden, al denken we hier bij verdachte pakketten meer aan de trein dan aan de post.

J. Spijkerman